

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Meiszner Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Meiszner Éva ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a Dr. Geiszt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Geiszt Éva ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen 118.956.875 Ft és járulékainak megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. február 10. napján kelt G.20.925/2005/57. sorszám alatti ítélete ellen az alperes részéről 58., 59., 60., 61. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán a 2009. szeptember 9. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja, s az alperesnek a 83.149.170 (Nyolcvanhárommillió-egyszáznegyvenkilencezer-egyszázhetven) Ft tőkeösszeg utáni kamatfizetési kötelezettségét mellőzi;

egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 250.000 (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2004. február 18-án kelt szállítási keretszerződésben az alperes mintegy 300.000 m³ mennyiségű töltésanyag szolgáltatását vállalta a felperesnek 1.000/m³ + Áfa egységáron. A megállapodás szerint a felek az elszállított mennyiséget havonta felmérlik, a számlázás pedig az alperes által kiállított teljesítés-igazolások alapján történik. Késedelmes fizetés esetére a felek a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatösszeget kötöttek ki.

Az alperes a szállítási keretszerződés alapján az öt megillető vételárra a ... Bankkal faktoring szerződést akart kötni azért, hogy a vételárhoz még a szállítások megtörténte előtt hozzájusson. Ennek érdekében a felek 2004. február 18-án a szállítási keretszerződésre utalva két darab anyagvásárlási szerződést kötöttek, amelyben a felperes 150.000, illetőleg 120.000 m³ töltőanyagot vásárol az alperestől. Az anyagvásárlási szerződésben foglalt

kikötések egyebekben megegyeztek a szállítási keretszerződésben foglaltakkal. A felek 2004. február 18-án 150.000 m³ mennyiségű töltőanyagra, február 19-én pedig 120.000 m³ anyagra teljesítés-igazolást állítottak ki azzal, hogy a terméket az eladó a szállításig a bányában őrzi. A teljesítés-igazolások alapján az alperes 2004. február 19-én, 2004. február 19-ei teljesítési és 2004. május 19-ei fizetési határidővel bruttó 187.500.000 Ft összegű, valamint ugyancsak 2004. február 19-ei teljesítési és 2004. május 19-i fizetési határidővel bruttó 150.000.000 Ft összegű számlát bocsátott ki a felperessel szemben.

A 2004. február 26-án kelt engedményezési szerződésben az alperes a felperessel szembeni fenti számlaköveteléseiből 236.350.000 Ft összegű követelést, 228.601.686 Ft vételár ellenében a ... Bank Rt-re engedményezte. A megállapodásban az alperes jogszavatosságot vállalt arra, hogy a kötelezett (a felperes) a vételár követeléssel kapcsolatos, vagy mögöttes jogviszonyból származó kifogásait továbbra is vele szemben érvényesítheti.

A ... Bank az alperesnek 228.601.686 Ft összegű vételárat az engedményezési szerződés szerint kifizetett. A felperes az engedményezési szerződésre figyelemmel a ... Bank Rt-nek a töltőanyag vételáraként 236.350.000 Ft-ot fizetett meg.

A felperes 2004. július 27-én kelt levelében a szállítási keretszerződéstől elállt. Azzal érvelt, hogy az "A" Kft-vel a "**Helység**"1 - "**Helység**" 2 másodrendű főút építési munkáira kötött szerződése önhibáján kívül megszűnt, így a töltőanyagra továbbiakban szüksége nincs. Az alperes az elállás jogosságát vitatta, azzal érvelt, hogy a felek között adásvételi szerződés jött létre, így az elállás joga a felperest nem illette meg, ezért a szerződés teljesítését kérte.

A felperes a szállítási keretszerződés alapján összesen 93.834,5 m³ kavicsot szállított el az alperestől, míg az elállás folytán az alperesnél maradt kavicsmennyiség 181.165,5 m³.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2007. június 19-én jogerőre emelkedett I.Fpk.11-07-070207/6. sorszámú végzésével a felperes fizetéseképtelenségét megállapította, és felszámolását elrendelő végzését 2007. július 5-én a Céglőnyben közzétette. A felperes 2007. július 5-étől felszámolás alatt állt, kijelölt felszámolója a "**B**" Kft.

A felperes felszámolója az alperes bejelentésére határidőn túli és jelen perre figyelemmel vitatott hitelezői igényként 170.602.700 Ft összegű „F” kategóriába sorolt tőkekövetelést, 14.698.500 Ft összegű „G” kategóriába sorolt kamatkövetelést és 100.000 Ft összegű „F” kategóriába sorolt nyilvántartásba vételi díjat, mindösszesen 185.401.200 Ft összegű követelést tart nyilván.

A felek között létrejött szállítási keretszerződés alapján az alperesnek a bankkal kötött faktorálási szerződéssel kapcsolatban 8.829.564 Ft összegű költsége, a felperes által átvett kavicstermékhez kapcsolódóan a bánya bővítése miatt 5.947.414 Ft humusztehermelési költsége merült fel, a felperes által ki nem egyenlített számlarészre jutó, de az alperes által a költségvetés felé rendezett általános forgalmi adó (Áfa) utáni kamatköltsége pedig 4.427.500 Ft volt.

A felperes által elszállított töltőanyag átlagos piaci ára 665,5 Ft/m³, ezzel szemben a felek szerződésükben 1.000 Ft/m³ árban állapodtak meg. A szerződés kikötött ár és az átlagos piaci ár közötti különbségre figyelemmel a szállítási szerződés alapján az alperesnek a felperes által el nem szállított kavics termékmennyiségre eső elmaradt haszna 63.944.692 Ft volt.

A felperes keresetében a kifizetett, de el nem szállított töltőanyag árának, összesen 166.543.125 Ft-nak a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az elsőfokú bíróság a 2005. február 21. napján kelt G.40.126/2004/7. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Azzal érvelt, hogy a felek között adásvételi szerződés jött létre, így a felperes a szerződéstől nem állhatott el, ezért továbbra is köteles a teljesítésre.

A Győri Ítéltábla a 2005. szeptember 7. napján kelt Gf.IV.20.176/2005/4. számú közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy a felek jogviszonyára a 2004. február 18-án kötött szállítási keretszerződés irányadó, amelytől a felperes elállt.

A Győri Ítéltábla jogerős közbenső ítéletét a felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Pfv.XI.20.585/2006/7. számú közbenső ítéletében hatályán fenntartotta.

A felperes végleges keresetében 118.956.875 Ft tőke és ezen összeg után 2004. július 27-étől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Azzal érvelt, hogy a szállítási szerződés alapján 93.834,5 m³ töltőanyagot szállított el az alperestől, 117.293.125 Ft-os vételáron. Ezzel szemben az alperes és a ... Bank között 2004. február 26-án létrejött engedményezési szerződésre figyelemmel a ... Bank Zrt-n keresztül az alperesnek 236.500.000 Ft vételárat fizetett ki, így a szállítással nem fedezett vételár részére visszajár.

Az alperes ellenkérelmében azt nem vitatta, hogy a felperes 236.500.000 Ft vételárat kifizetett, ezzel szemben 118.956.875 Ft összegben töltőanyagot tőle nem szállított el. Azzal érvelt, hogy a felperesi elállás folytán őt kár érte. Kárát az alábbiak szerint részletezte:

A felperessel szembeni követeléséből a ... Bankra 236.250.000 Ft-ot engedményezett, ezzel szemben a bank részére 228.601.686-ot fizetett ki. Az ebből eredő vesztesége így 7.648.314 Ft. A bank 1.181.250 Ft faktorálási díjat is elszámolt, így a faktorálással kapcsolatban felmerült összes költség 8.829.564 Ft volt. A felperesi megrendelésre figyelemmel újabb területeket kellett bányaművelésbe vonni. Az ezzel kapcsolatban felmerült és a felperes által elszállított mennyiségre számolt humuszeletermelés költsége 5.947.414 Ft volt. A felperes felé összesen 337.500.000 Ft értékben állított ki számlát, amelynek Áfa-tartalma 67.500.000 Ft volt. A felperestől 101.500.000 Ft bruttó számlaösszeget nem kapott meg, ugyanakkor az ezután esedékes Áfa-t (25.300.000 Ft-ot) a költségvetésnek befizette. Az Áfa összegét tehát „meghitelezte”, így az ezen összeg után járó kamat (4.427.500 Ft) kárként megilleti.

Az alperes a perbeli vörös kavicsot más megrendelői részére átlagosan 665,5 Ft/m³ áron értékesítette. A felperessel kötött szerződésben azonban 1.000 Ft/m³ áron állapodott meg. Így azzal, hogy a felperes a szállítási keretszerződésben foglaltakat nem teljesítette, hanem attól elállt, az el nem szállított 181.165,5 m³ mennyiségre figyelemmel 63.944.692 Ft „tisztta jövedelemből” esett el. Elmaradt haszonként pedig megilleti az el nem szállított mennyiségre számítva az átlagos piaci ár (665,5 Ft/m³), illetőleg az önköltség (162,48 - 45 Ft) különbözeteként 87.557.393 Ft is. Ha a bíróság az elmaradt haszon körében érvelését nem osztaná, kiemelte, hogy a felperes által el nem szállított mennyiséget más megrendelő fele, mintegy három év alatt tudná csak értékesíteni. Annak következtében, hogy a felperes a leszerződött mennyiséget nem szállította el, és így azt nem fizette ki, az elmaradt kamatbevétel miatti haszonkiesés összege 74.002.907 Ft, ezért másodlagosan ennek megítélését kérte. A felperesi követelésbe beszámította még a 118.956.875 Ft után a 2004. február 18. és 2006. február 16-a közötti időszakra járó mindenkori jegybanki alapkamattal számított 14.698.500 Ft-ot is.

Erre figyelemmel fenti kártérítés igényét az alperes a felperesi követelés erejéig beszámította, az azt meghaladó részében pedig viszontkeresetében elsődleges ellenkérelme szerinti számítás alapján 51.645.825 Ft, másodlagos védekezése szerint 32.810.953 Ft megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

A felperes az alperes által kért humuszeletermelési költséget mind jogalapjában, mind összecszerúségében elismerte, ezt meghaladóan a beszámítási kifogás és viszontkereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a faktorálásra az alperes érdekében és kezdeményezésére került sor, a költségvetés felé befizetett Áfa visszaigényelhető, így az kárnak nem tekinthető. Álláspontja szerint a jogszabály által biztosított elállási jog esetén elmaradt haszon nem érvényesíthető, az el nem szállított töltőanyag jelenleg is az alperes birtokában van, azt az alperes másnak értékesítheti.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során könyvszakértői véleményeket szerzett be, majd a 2009. február 10. napján kelt 57. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.807.715 Ft tőkeösszeget, s ennek 2004. július 27-étől járó, továbbá 83.149.170 Ft tőkeösszeg után 2006. február 13-ától a kifizetés napjáig járó és a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, valamint 1.025.000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét, valamint az alperes viszontkereseti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szállítási keretszerződés alapján a felperes 117.293.125 Ft összegben szállított el töltőanyagot az alperestől, ezzel szemben 236.250.000 Ft-ot fizetett ki vételár címén, így részére 118.956.875 Ft visszajár. A felperes a vételárat nem az alperesnek, hanem a ... Bank Zrt-nek fizette ki, ez azonban nem zárta el a felperest attól, hogy az áruvásárlással nem fedezett vételárat az alperestől követelje.

Határozata jogi indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes beszámítási kifogásában és viszontkeresetében az elállás folytán őt ért kárát érvényesítette. A per alatt azonban a felperes felszámolás alá került. A pénzkövetelés érvényesítése céljából a

felszámolás kezdő időpontja előtt indított peres eljárás nem mentesíti a felet az alól, hogy a felszámolási eljárásban a hitelezői igényét a felszámolónak bejelentse. Az adós által indított perben pedig a hitelező követelését beszámítási kifogásként csak akkor érvényesítheti, ha összegében és jogcímében megjelölt követelést a felszámoló nyilvántartásba is vette.

Az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési követelési közül a felperes elismeréseire figyelemmel alaposnak ítélte a bánya bővítésével kapcsolatban felmerült 5.947.414 Ft humuszletermelési költséget, valamint a könyvszakértői vélemények mérlegelése alapján 8.829.564 Ft faktorálási költséget, és a költségvetésnek megfizetett Áfa után járó 4.427.500 Ft kamatköltséget. Ugyancsak alaposnak ítélte az átlagos piaci árat meghaladó és a szerződéses ár különbözete utáni elmaradt hasznot is 63.944.692 összegben. Azzal érvelt, hogy a felek szerződésükben az átlagos piaci árnál magasabb összegben állapodtak meg. Az pedig, hogy a felperes a szállítási szerződésben kikötött áruból 181.165,5 m³-t nem vett át, az alperes elesett attól a vagyoni előnytől, amely őt a magasabb szerződési ár folytán a szerződés teljesítése esetén őt megillette volna. Az alperes további elmaradt haszon iránti igényét az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte. Azzal érvelt, hogy a szállítási keretszerződés tárgyát képező termék tömegtermék, így az alperes a birtokában maradt töltőanyagot más részére értékesítheti. A további elmaradt haszon megítélése azt eredményezné, hogy a szállító kártérítés folytán olyan termék vételárát kapná meg, amely jelenleg is a birtokában van, ez pedig súlytalanná tenné a felperesi elállást tartalmazó jognyilatkozatot. A másodlagos ellenkérelemben szereplő kamatkiesésben megtestesülő elmaradt haszon iránti igényt pedig az alperes azért nem érvényesítheti, mert ez az igény egyrészt az elmaradt haszonnak kizárólag a pénzbefektetés szempontjából történő (feltételezést tartalmazó) megközelítésén alapult.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását 83.149.170 Ft erejéig ítélte alaposnak, amelyet a felperes 118.956.875 Ft-os követelésébe beszámított, így az alperest 35.807.715 Ft megfizetésére kötelezte. Megállapította ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy a 83.149.170 Ft tőkeösszeg után az alperes a kamatot csak 2006. február 13-áig érvényesítheti, mivel az időközben felszámolás alá került felperessel szemben a felszámolási eljárásban ezen a jogcímen hitelezői igénybejelentéssel nem élt. Ezért az alperest a 83.149.170 Ft tőkeösszeg után 2006. február 13-tól a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, beszámítási kifogásának betudásával a kereset elutasítását, viszontkeresetének helyt adásával pedig elsődlegesen 51.645.825 Ft, másodlagosan 32.810.953 Ft megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a 83.149.170 Ft tőkeösszeg után fizetendő késedelmi kamatban való marasztalásának a mellőzését kérte.

Fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság sem az elsődleges védekezésében megjelölt, és a termék önköltségi ára és az átlagos piaci ár közötti különbözetben jelentkező elmaradt hasznot, sem pedig másodlagos védekezésében kért és az elmaradt kamatbevételben jelentkező elmaradt hasznát nem ítélte alaposnak. Azzal érvelt, hogy az

elmaradt hasznát mindig az adott konkrét szerződéshez kötődően kell kiszámítani. Azt a tényt, hogy az el nem szállított kavics jelenleg is a bányában rendelkezésre áll, álláspontja szerint akkor lehetne figyelembe venni, ha az újabb megrendelőit csak a felperes részére értékesített és általa el nem szállított murvából tudná kielégíteni.

Másodlagos fellebbezési kérelme körében a Ptk. 296. §-ára utalva kifejtette, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek. Az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy 83.149.170 Ft erejéig jogszerűen érvényesített beszámítási kifogást, beszámítási kifogását pedig 2006. február 13. napján terjesztette elő. A beszámítás folytán a felperes követeléséből 83.149.170 Ft a beszámítás napján megszűnt. Ebből következően a 2007. július 5-én indult felszámolási eljárásban ilyen jogcímen hitelezői igényt bejelentenie nem kellett, hiszen a megszűnt követelés után késedelmi kamatfizetési kötelezettség nem állhat fent.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélettel nem értett egyet, de a követelése csekély megtérülési esélyére figyelemmel sem fellebbezéssel, sem csatlakozó fellebbezéssel nem élt. Az el nem szállított kavics az alperes bányájában van, így azt értékesítheti, ezért ezután elmaradt haszon iránti igényt nem érvényesíthet. A másodlagos fellebbezési kérelemmel kapcsolatban pedig kifejtette, hogy e körben az elsőfokú ítélet indokolásával egyet ért.

A fellebbezés kisebb részben, csupán a másodlagos fellebbezési kérelem körében alapos, ezt meghaladóan alaptalan.

Előrebocsátja az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. A felülvizsgálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem támadott keresetet, illetőleg beszámítási kifogást és viszontkeresetet elutasító rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéssel és döntésének indokolásával azonban a Győri Ítélet tábla mindenben nem értett egyet.

A Ptk. 379. § /1/ bekezdése értelmében szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot a kikötött későbbi időpontban, vagy időszakban a megrendelőnek átadni, a megrendelő pedig köteles a dolgot átvenni, és az árát megfizetni. A Ptk. 381. § /1/ bekezdése szerint a megrendelő a szerződéstől bármikor elállhat, köteles azonban a szállító kárát megtéríteni. A megrendelő tehát a részére biztosított elállás jogát időbeli korlát nélkül, érdekmúlás bizonyítása nélkül bármikor gyakorolhatja. Az elállás folytán a szállítót ért tényleges kárt azonban köteles megfizetni. Felelőssége pedig objektív, mert a kár megtérítésének szempontjából nincs jelentősége annak, hogy önhibájából vagy önhibáján kívüli okból gyakorolta-e elállási jogát. Az egységes bírói gyakorlat szerint a szállítási szerződéstől történő általános megrendelői elállás kárfelelősséget eredményez; elmaradt haszon kárként érvényesíthető, de nem a tervezett nyereség (árbevétel), hanem az annak alapulvételével számított tényleges haszonkiesés igényelhető jogszerűen (Fővárosi

Ítélet tábla 10.Gf.40.002/2006/8. számú eseti döntés), az elállás folytán jelentkező kár összegét azonban a szállítónak kell bizonyítania.

A perbeli esetben megállapítható volt, az alperes más megrendelői részére a töltőanyagot m^3 -enként 665,5 Ft-os vételáron értékesítette. Ezzel szemben a felperessel kötött szállítási szerződésben a töltőanyag árát a felek 1.000 Ft/ m^3 -ben határozták meg. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint azzal, hogy a felperes a szerződéstől elállt, és a kikötött mennyiségből 181.165,5 m^3 anyagot nem szállított el, az alperes elesett az átlagos piaci ár, illetőleg a szerződésben kikötött ár különbözeteként jelentkező nyereségtől. Ezért az elsőfokú bíróság az alperes részére 63.944.692 Ft elmaradt hasznot megítélt. Az elsőfokú bíróság e rendelkezése ellen a felek fellebbezéssel nem éltek.

Az alperes fellebbezésében további elmaradt haszonként az átlagos piaci ár, és az önköltség közötti különbséget megfizetését is kérte. E kérelme azonban alaptalan, további elmaradt haszon az alperes javára nem állapítható meg. A perbeli szállítási szerződés tárgya ugyanis nem olyan a megrendelő egyedi kívánsága alapján készített termék volt, amely más megrendelőnek nem, vagy csak csökkentett mértékben lenne értékesíthető. Az elsőfokú bíróság is helyesen utalt arra ítéletében, hogy az alperes birtokában lévő töltőanyag tömegtermék, amely bármikor értékesíthető, ennek ellenkezőjét az alperes nem bizonyította. Kétségtelen, hogy az alperes a felperesi megrendelést nem számítva, évente a töltőanyagból csupán 40.000 - 50.000 m^3 mennyiséget tud értékesíteni, de ebből még nem következik az, hogy a felperes által el nem szállított termék másnak egyáltalán nem értékesíthető. Alaptalan az alperesi bánya kapacitásával kapcsolatos érvelés is, az alperesnek minden tőle elvárható meg kell tennie annak érdekében, hogy a felperes által el nem szállított töltőanyagot másnak értékesítse.

Az alperes másodlagosan kamatbevétel kiesésből eredő elmaradt hasznának a megtérítését is kérte. Abból indult ki, hogy a felperes által a szállítási keretszerződésben lekötött, de el nem szállított termékmennyiséget más megrendelőnek csak mintegy három év alatt tudná értékesíteni. Ha a felperes a szerződésben foglalt kötelezettségének eleget tett volna, az árut elszállítja, a teljes vételárat pedig kifizeti, úgy a kapott vételár befektetésével jelentős összegű kamatbevételre tehetett volna szert.

Az alperes a felperessel kötött szállítási szerződés alapján 2004. évben 337.500.000 Ft összegről állított ki számlákat, amelyből 228.601.686 Ft-ot megkapott. Az alperes 2004. évben tehát nemcsak a tőle elszállított, de még az el nem szállított áru ellenértékének egy részét is megkapta a felperestől. Ebből következően csak az ezt meghaladó vételárra figyelemmel kérhette kamatkiesésben jelentkező elmaradt hasznának a megtérítését, de csak annak hitelt érdemlő igazolását követően, hogy az el nem szállított töltőanyag ellenértékéért kapott vételárat konkrét befektetésre fordította volna. Az alperes ezt nem igazolta, azt sem, hogy a felperestől megkapott vételárat mire fordította, milyen célra hasznosította. Az elmaradt kamatbevétel összegét pedig az alperes kérésére "C" könyvszakértő megfelelő számításokkal alátámasztottan munkálta ki. Maga a szakértő is megjegyezte, hogy számítása sok feltételezésen alapul, pontosan a kiesett kamat mértéke nem határozható meg. Az alperes tehát e kártérítési követelését nem bizonyította, így

helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor az elmaradt kamatbevételre alapított alperesi igényt elutasította. Tévesen kötelezte viszont az elsőfokú bíróság az alperest 83.149.170.Ft tőkeösszeg után 2006. február 13-tól késedelmi kamatfizetésre.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az időközben felszámolás alá került felperessel szemben az alperes beszámítási kifogással még a felszámolás kezdő időpontja előtt indult perben is alappal - egyéb feltételek mellett - csak akkor élhet, ha a perben beszámítani kért követelését a felszámolónak bejelentette, és azt a felszámoló nyilvántartásba vette (Cstv. 38. § /2/ és /3/ bekezdés). Az alperes a felperes kereseti követelésével szemben beszámítási kifogását 2006. február 13-án terjesztette elő. A beszámítás erejéig pedig a kötelezettségek megszűnnek (Ptk. 296. § /2/ bekezdés). A beszámításnak tehát kötelelem megszüntető hatása van. Megszűnt követelés után pedig késedelmi kamat érvényesítésére és megítélésére lehetőség nincs.

Erre figyelemmel a Győri Ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletének az alperest 83.149.170 Ft tőkeösszeg után kamatfizetésben marasztaló rendelkezését a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, a kamatfizetési kötelezettséget mellőzte, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése a per főtárgya tekintetében alaptalan volt, ezért a Győri Ítélőtábla a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó, Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte az alperest a jogi képviselővel eljáró felperesnek 250.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a Győri Ítélőtábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével Áfa-val együtt 250.000 Ft-ban állapította meg.

Győr, 2009. szeptember 9.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Hammer Sándor sk.**
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: